॥तैत्तिरीय आरण्यकम्॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

ॐ तच्छुं योरावृंणीमहे। गातुं युज्ञायं। गातुं युज्ञपंतये। दैवीः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

चित्तिः स्रुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं ब्र्हिः। केतो अग्निः। विज्ञातम्ग्निः। वाक्पंति्र्होतां। मनं उपवृक्ता। प्राणो ह्विः। सामाध्वर्युः। वाचंस्पते विधे नामन्। विधेमं ते नामं। विधेस्त्वम्स्माकं नामं। वाचस्पतिः सोमं पिबत्। आऽस्मासुं नृम्णन्धात्स्वाहां॥१॥

अुष्वर्युः पश्चं च॥१॥———[१]

पृथिवी होतां। द्यौरंध्वर्युः। रुद्रोंऽग्नीत्। बृह्स्पतिंरुपवक्ता। वार्चस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायंक्ष्यसे। यजमानाय वार्यम्। आसुवस्करंस्मै। वाचस्पतिः सोमं पिबतु।

जुजन्दिन्द्रंमिन्द्रियाय स्वाहाँ॥२॥
पृथिवी होता दर्श॥२॥————[२]
अग्निर्होताँ। अश्विनाँऽध्वर्यू। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उंपवृक्ता।
सोमः सोम्स्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्यं पुरोगाः। श्रातास्तं
इन्द्र सोमाः। वार्तापेर्हवन्श्रुतः स्वाहा॥३॥
अग्निर्होत्ताऽष्टौ॥३॥————[३]
सूर्यं ते चक्षुः। वातं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा।
अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी शरीरैः। वाचस्पतेऽच्छिद्रया
वाचा। अच्छिंद्रया जुह्नां। दिवि देवावृध् होत्रा मेरंयस्व
स्वाहाँ॥४॥
सूर्यं ते नवं॥४॥————[४]
म्हाहंवि्रहोतां। स्त्यहंविरध्वर्युः। अच्युंतपाजा

महाहं विरहोतां। सत्यहं विरध्वर्युः। अच्यंतपाजा अग्नीत्। अच्यंतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चांप्रतिधृष्यश्चं यज्ञस्यां भिग्रौ। अयास्यं उद्गाता। वाचंस्पते हृद्विधे नामन्। विधेमं ते नामं। विधेस्त्वम्स्माकं नामं। वाचस्पतिः सोमंमपात्। मा दैव्यस्तन्तु श्छे दि मा मंनुष्यंः। नमों दिवे। नमंः पृथिव्यै स्वाहाँ॥५॥

बाग्धोताँ। दीक्षा पत्नीं। वातों ऽध्वर्युः। आपोऽभिग्रः। मनों ह्विः। तपंसि जुहोमि। भूर्भृवः सुवंः। ब्रह्मं स्वयम्भु। ब्रह्मंणे स्वयम्भुवे स्वाहाँ॥६॥

वाग्घोता नवं॥६॥———[६]

ब्राह्मण एकंहोता। स युज्ञः। स में ददातु प्रजां पृशून्पृष्टिं यशः। युज्ञश्चं मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भूती। स में ददातु प्रजां पृशून्पृष्टिं यशः। भूती चं मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता। स प्रतिष्ठा॥७॥

स में ददातु प्रजां प्रशून्पृष्टिं यर्शः। प्रतिष्ठा चं मे भूयात्। अन्तिरेक्षं चतुरहोता। स विष्ठाः। स में ददातु प्रजां प्रशून्पृष्टिं यर्शः। विष्ठाश्चं मे भूयात्। वायुः पश्चंहोता। स प्राणः। स में ददातु प्रजां प्रशून्पृष्टिं यर्शः। प्राणश्चं मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्ढोता। स ऋतून्केल्पयाति। स में ददातु प्रजां पृशून्पृष्टिं यशेः। ऋतवेश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नर्रं सप्तहोता। स प्राणस्यं प्राणः। स में ददातु प्रजां प्शून्पृष्टिं यशंः। प्राणस्यं च मे प्राणो भूयात्। द्यौर्ष्टहोता। सोंऽनाधृष्यः॥९॥ स में ददातु प्रजां प्शून्पृष्टिं यशंः। अनाधृष्यश्चं भूयासम्। आदित्यो नवंहोता। स तेजस्वी। स में ददातु प्रजां प्शून्पृष्टिं यशंः। तेजस्वी चं भूयासम्। प्रजापंतिर्दशंहोता। स इदः सर्वम्ं। स में ददातु प्रजां पृशून्पृष्टिं यशंः। सर्वं च मे भूयात्॥१०॥

प्रतिष्ठा प्राणश्चं मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥॥

अग्निर्यर्जुर्भिः। स्विता स्तोमैः। इन्द्रं उक्थाम्दैः।

मित्रावरुणावाशिषां। अङ्गिरसो धिष्णियेरग्निभिः। मुरुतः

सदोहविर्धानाभ्याम्। आपः प्रोक्षणीभिः। ओषंधयो ब्रहिषां।

अदितिर्वेद्यां। सोमो दीक्षयां॥११॥ त्वष्टेध्मेनं। विष्णुर्यज्ञेनं।

वसंव आज्येन। आदित्या दक्षिणाभिः। विश्वं देवा ऊर्जा।

पूषा स्वंगाकारेणं। बृह्स्पतिः पुरोधयां। प्रजापंतिरुद्गीथेनं।

अन्तरिक्षं प्वित्रेण। वायुः पात्रैः। अहङ् श्रद्धयां॥१२॥

वीक्षया पात्रेरकं च॥८॥

[८]

सेनेन्द्रंस्य। धेना बृह्स्पतेः। पृत्थ्यां पूष्णः। वाग्वायोः। दीक्षा सोमंस्य। पृथिव्यंग्नेः। वसूनां गायत्री। रुद्राणां त्रिष्टुक्। आदित्यानां जर्गती। विष्णोरनुष्टुक्॥१३॥

वर्रणस्य विराद। यज्ञस्यं पृङ्किः। प्रजापंतेरनुंमितः।
मित्रस्यं श्रुद्धा। स्वितुः प्रसूंतिः। सूर्यस्य मरींचिः।
चन्द्रमंसो रोहिणी। ऋषींणामरुन्धती। पूर्जन्यस्य विद्युत्।
चतंस्रो दिशः। चतंस्रोऽवान्तरिद्याः। अहंश्च रात्रिश्च।
कृषिश्च वृष्टिश्च। त्विषिश्चापंचितिश्च। आपृश्चौषंधयश्च। ऊर्क्व
सूनृतां च देवानां पत्नयः॥१४॥

अनुष्टुग्दिशः षद्वं॥९॥———[९]

देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्वे। अश्विनौर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्तौभ्यां प्रतिगृह्णामि। राजां त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्रये हिरंण्यम्। तेनांमृत्त्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यंमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क इदं कस्मां अदात्। कामः कामांय। कामो दाता॥१५॥ कार्मः प्रतिग्रहीता। काम्रं समुद्रमाविंश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तैं। एषा ते काम् दक्षिणा। उत्तानस्त्वौङ्गीर्सः प्रतिगृह्णातु। सोमाय वासेः। रुद्राय गाम्। वरुणायाश्वम्। प्रजापंतये पुरुषम्॥१६॥

मनेवे तल्पैम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽविँम्। निर्ऋंत्या अश्वतरगर्दभौ। हिमवंतो हुस्तिनैम्। गुन्धर्वाप्सराभ्यंः स्रगलं कर्णे। विश्वैभ्यो देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नैम्। ब्रह्मण ओद्नम्। सुमुद्रायापंः॥१७॥

उत्तानायाँङ्गीर्सायानंः। वैश्वान्राय रथँम्। वैश्वान्रः प्रत्नथा नाकुमार्रुहत्। दिवः पृष्ठं भन्दंमानः सुमन्मंभिः। स पूर्ववञ्चनयञ्चन्तवे धनंम्। सुमानमंज्मा परियाति जागृंविः। राजां त्वा वरुणो नयतु देविदक्षिणे वैश्वान्राय रथँम्। तेनांमृत्त्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यंमस्तु प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मां अदात्। कामुः कामाय। कामों दाता।

कार्मः प्रतिग्रहीता। काम्रं समुद्रमा विंश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तै। एषा ते काम् दक्षिणा। उत्तानस्त्वौङ्गीर्सः प्रतिगृह्णातु॥१९॥

दाता पुरुंपुमपंः प्रतिग्रहीत्रे नवं च॥१०॥------[१०]

सुवर्णं घ्मं परिवेद वेनम्। इन्द्रंस्यात्मानं दश्धा चरेन्तम्। अन्तः संमुद्रे मनंसा चरेन्तम्। ब्रह्मान्वंविन्द्द्दशंहोतार्मर्णे। अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनांनाम्। एकः सन्बंहुधा विचारः। श्त श्रुक्ताणि यत्रैकं भवंन्ति। सर्वे वेदा यत्रैकं भवंन्ति। सर्वे होतांरो यत्रैकं भवंन्ति। सुमानंसीन आत्मा जनांनाम्॥२०॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनाना सर्वांत्मा। सर्वाः प्रजा यत्रेकं भवन्ति। चतुर्होतारो यत्रं सम्पदं गच्छंन्ति देवैः। समानंसीन आत्मा जनानाम्। ब्रह्मेन्द्रं मृग्निं जगंतः प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मान सवितारं बृह्स्पतिंम्। चतुर्होतारं प्रदिशोऽनं कृप्तम्। वाचो वीर्यं तपसाऽन्वंविन्दत्। अन्तः प्रविष्टं कर्तारंमेतम्। त्वष्टांर रूपाणिं विकुर्वन्तं विपश्चिम्॥२१॥

अमृतंस्य प्राणं यज्ञमेतम्। चतुंर्होतृणामात्मानं क्वयो निचिंक्युः। अन्तः प्रविष्टं कर्तारंमेतम्। देवानां बन्धु निहिंतं गृहांसु। अमृतंन क्रुप्तं यज्ञमेतम्। चतुंर्होतृणामात्मानं क्वयो निचिंक्युः। श्तिन्नियुतः परिंवेद विश्वां विश्ववांरः। विश्वंमिदं वृंणाति। इन्द्रंस्यात्मा निहिंतः पश्चंहोता। अमृतं देवानामार्युः प्रजानांम्॥२२॥

इन्द्रभ् राजांनभ् सिवतारंमेतम्। वायोरात्मानं क्वयो निर्चिक्यः। रिष्मिभ् र्यमीनां मध्ये तपन्तम्। ऋतस्य पदे क्वयो निर्पान्ति। य आण्डकोशे भुवनं बिभर्ति। अनिर्भिण्णः सन्नर्थं लोकान् विचष्टे। यस्याण्डकोशभ शुष्ममाहः प्राणमुल्बम्। तेनं क्रुप्तोऽमृतेनाहमंस्मि। सुवर्णं कोश्रभ् रजसा परीवृतम्। देवानां वसुधानीं विराजम्॥२३॥

अमृतंस्य पूर्णान्ताम् कलां विचेक्षते। पाद् षड्ढोतुर्न किलांविवित्से। येन्त्वंः पश्चधोत क्रुप्ताः। उत वां पङ्जा मन्सोत क्रुप्ताः। त॰ षड्ढोतारमृतुभिः कल्पंमानम्। ऋतस्यं पदे क्वयो निपान्ति। अन्तः प्रविष्टं कुर्तारंमेतम्। अन्तश्चन्द्रमंसि मनसा चरंन्तम्। सहैव सन्तं न विजानन्ति देवाः। इन्द्रंस्यात्मान शतुधा चरंन्तम्॥२४॥

इन्द्रो राजा जगेतो य ईशैं। सप्तहोता सप्तधा विक्लंप्तः। परेण तन्तुं परिष्टिच्यमानम्। अन्तरादित्ये मनस्मा चरेन्तम्। देवाना ह हदंयं ब्रह्मान्वंविन्दत्। ब्रह्मेतद्वह्मण् उज्जंभार। अर्कक्ष श्चोतंन्त सरिरस्य मध्यैं। आ यस्मिन्त्सप्त पेरंवः। मेहंन्ति बहुला श्रियम्। बृह्बश्वामिन्द्र गोमंतीम्॥२५॥

अच्युंतां बहुला १ श्रियंम्। स हरिर्वसुवित्तंमः। पे्रिरेन्द्रांय पिन्वते। बहुश्वामिन्द्रं गोमतीम्। अच्युंतां बहुला १ श्रियंम्। मह्ममिन्द्रो नियंच्छत्। शृत १ शृता अस्य युक्ता हरीणाम्। अर्वाङा यांतु वसुंभी रश्मिरिन्द्रः। प्रम १ हंमाणो बहुला १ श्रियंम्। रश्मिरिन्द्रः सविता मे नियंच्छत्॥ २६॥

घृतं तेजो मधुंमदिन्द्रियम्। मय्ययमुग्निर्दंधातु। हरिः पत्ङगः पट्री सुपूर्णः। दिविक्षयो नभसा य एति। स न इन्द्रेः कामव्रं देदातु। पश्चारं च्रकं परिवर्तते पृथु। हिरंण्यज्योतिः सरि्रस्य मध्यै। अजस्तं ज्योतिर्नर्भसा सर्पदेति। स न इन्द्रेः कामव्रं देदातु। सप्त युंअन्ति रथमेकंचक्रम्॥२७॥

एको अश्वी वहित सप्तनामा। त्रिणाभि च्क्रम्जर्मनंवम्। येनेमा विश्वा भुवनानि तस्थुः। भुद्रं पश्यन्त उपसेदुरग्रैं। तपो दीक्षामृषयः सुवर्विदंः। ततः क्षत्रं बलमोजेश्च जातम्। तद्स्मै देवा अभि सन्नमन्तु। श्वेत॰ रश्मिं बोभुज्यमानम्। अपा नेतारं भुवनस्य गोपाम्। इन्द्रं निचिक्युः पर्मे व्योमन्॥२८॥

रोहिंणीः पिङ्गला एकंरूपाः। क्षरंन्तीः पिङ्गला एकंरूपाः। शतः सहस्राणि प्रयुतांनि नाव्यांनाम्। अयं यः श्वेतो रिश्मः। परि सर्वमिदं जगत्। प्रजां प्रशून्धनांनि। अस्माकं ददातु। श्वेतो रिश्मः परि सर्वं बभूव। सुवन्मह्यं पृशून् विश्वरूपान्। पृतङ्गमृक्तमसुंरस्य माययां॥२९॥

हृदा पंश्यन्ति मनंसा मनीषिणंः। समुद्रे अन्तः क्वयो विचंक्षते। मरीचीनां पदिमच्छन्ति वेधसंः। पृतङ्गो वाचं मनंसा बिभर्ति। तां गंन्ध्वांऽवदुद्गर्भे अन्तः। तां द्योतंमानाः स्वर्यं मनीषाम्। ऋतस्यं पदे क्वयो निपांन्ति। ये ग्राम्याः प्शवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकंरूपाः। अग्निस्ताः अग्ने प्रमुंमोक्त देवः॥३०॥

प्रजापंतिः प्रजयां संविदानः। वीतः स्तुंकेस्तुके। युवमस्मास् नियंच्छतम्। प्रप्रं यज्ञपंतिन्तिर। ये ग्राम्याः पशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। तेषा ५ सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोर्षाय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय। य आंरुण्याः पुशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। वायुस्ताः अग्रे प्रमुंमोक्त देवः। प्रजापंतिः प्रजयां संविदानः। इडांये सृप्तङ्घृतवंचराच्रम्। देवा अन्वंविन्दन्गुहां हितम्। य आंरुण्याः पृशवों विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तों बहुधैकंरूपाः। तेषार् सप्तानामिह रन्तिरस्तु। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय॥३१॥ आत्मा जर्नानां विकुर्वन्तं विपृश्चिं प्रजानां वसुधानीं विराजुं चरन्तुं गोर्मतीं मे

नियंच्छुत्वेकंचकुळ्योंमन्माययां देव एकंरूपा अष्टौ चं॥११॥————[११]

सहस्रंशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रंपात्। स भूिमं विश्वतो वृत्वा। अत्यंतिष्ठद्दशाङ्गुलम्। पुरुष एवेद सर्वम्। यद्भूतं यच्च भव्यम्। उतामृत्त्वस्येशांनः। यदन्नेनातिरोहंति। एतावांनस्य महिमा। अतो ज्याया श्रेष्ठ पूरुषः। [३२]

पादौंऽस्य विश्वां भूतानि। त्रिपादंस्यामृतंं दिवि। त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुंषः। पादौंऽस्येहाभंवात्पुनः। ततो विष्वुङ्कांक्रामत्। साश्नान्शने अभि। तस्मौद्विराडंजायत। विराजो अधि पूर्रुषः। स जातो अत्यंरिच्यत। पृश्वाद्भृमिमथो पुरः। [३३]

यत्पुरुषेण हुविषां। देवा यज्ञमतंन्वत। वृस्नतो अस्यासीदाज्यंम्। ग्रीष्म इध्मः श्रुरद्धविः। स्प्तास्यांसन्परि-धयः। त्रिः स्प्त स्मिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तंन्वानाः। अबंध्रन्पुरुषं पृशुम्। तं यृज्ञं बुर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं जातमंग्रतः। [३४]

तेनं देवा अयंजन्त। साध्या ऋषंयश्च ये। तस्माँ द्यज्ञात्सं वृहुतंः।

सम्भृतं पृषदाज्यम्। पृशू इस्ता इश्चेक्रे वायव्यान्। आरुण्यान्ग्राम्याश्च ये। तस्मा द्यज्ञात्सं वृहुतंः। ऋचः सामानि जिज्ञेरे। छन्दा इसि जिज्ञेरे तस्मात्। यजुस्तस्मांदजायत। [३५]

तस्मादश्वां अजायन्त। ये के चौभ्यादंतः। गावौं ह जिज्ञेर् तस्मौत्। तस्मौज्ञाता अंजावयः। यत्पुरुषं व्यंदधुः। कृतिधा व्यंकल्पयन्। मुखं किमंस्य कौ बाहू। कावूरू पादांवुच्येते। ब्राह्मणौऽस्य मुखंमासीत्। बाहू रोजन्यः कृतः। [३६]

ऊरू तर्दस्य यद्वैश्यः। पुद्धाः शूद्रो अंजायत। चुन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रंश्चाग्निश्चं। प्राणाद्वायुरंजायत। नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः समेवर्तत। पुद्धां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथां लोकाः अंकल्पयन्। [३७]

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तंम्। आदित्यवंर्णं तमंस्सतु पारे। सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामांनि

कृत्वाऽभिवद्न् यदास्तै। धाता पुरस्ताद्यमुंदाज्हारं। श्रऋः प्रविद्वान्प्रदिश्रश्चतंस्रः। तमेवं विद्वान्मृतं इह भंवति। नान्यः पन्था अयंनाय विद्यते। यज्ञेनं यज्ञमंयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते ह् नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वे साध्याः सन्तिं देवाः॥ [३८]

पूर्रुषः पुरौँऽग्रृतोऽजायत कृतोऽकल्पयन्नास्ं द्वे चं (ज्यायानिध् पूर्रुषः। अन्यत्र पुर्रुषः॥)॥१२॥ [१२]

अद्भः सम्भूतः पृथिव्यै रसाँच। विश्वकंर्मणः समंवर्तताधि। तस्य त्वष्टां विदधंद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजान्मग्रें। वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवंणं तमंसः परंस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भंवति। नान्यः पन्थां विद्यतेऽयंनाय। प्रजापंतिश्वरति गर्भे अन्तः। अजायंमानो बहुधा विजायते। [३९]

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिंम्। मरींचीनां प्दिमिंच्छन्ति वेधसंः। यो देवेभ्य आतंपति। यो देवानां पुरोहिंतः। पूर्वो यो देवेभ्यों जातः। नमों रुचाय ब्राह्मये। रुचें ब्राह्मं जनयंन्तः। देवा अग्रे तदंब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्यं देवा असन्वशें। हीश्चं ते लक्ष्मीश्च पत्यौं। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षंत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मंनिषाण। अमुं मंनिषाण। सर्वं मनिषाण॥ [४०]

जायते वर्शे सप्त चं॥१३॥------[१३]

भूतां सन्भ्रियमांणो बिभर्ति। एको देवो बंहुधा निर्विष्टः। यदा भारं तुन्द्रयंते स भर्तुंम्। निधायं भारं पुन्रस्तंमेति। तमेव मृत्युम्मृतं तमांहुः। तं भूतारं तम् गोप्तारमाहुः। स भूतो भ्रियमांणो बिभर्ति। य एनं वेदं सृत्येन भर्तुंम्। सुद्यो जातमुत जंहात्येषः। उतो जरन्तं न जहात्येकम्॥४१॥

उतो बहूनेकमहंर्जहार। अतंन्द्रो देवः सदंमेव प्रार्थः। यस्तद्वेद् यतं आबुभूवं। सन्धां च या संनद्धे ब्रह्मणेषः। रमंते तस्मिन्नुत जीणे शयांने। नैनं जहात्यहंः सु पूर्व्येषुं। त्वामापो अनु सर्वाश्चरन्ति जानतीः। वत्सं पर्यसा पुनानाः। त्वमृग्नि हं व्यवाहु समिन्त्से। त्वं भूर्ता मांत्रिश्वां प्रजानां म्॥४२॥

त्वं यज्ञस्त्वमुंवेवासि सोमंः। तवं देवा हवमायंन्ति सर्वे। त्वमेकोऽसि बहूननुप्रविष्टः। नमस्ते अस्तु सुहवों म एिध। नमों वामस्तु शृणुत १ हवंं मे। प्राणांपानावजिर १ स्थरंन्तौ। ह्वयांमि वां ब्रह्मणा तूर्तमेतंम्। यो मां द्वेष्टि तं जंहितं युवाना। प्राणांपानौ संविदानौ जंहितम्। अमुष्यासुंनामा सङ्गंसाथाम्॥४३॥

तं में देवा ब्रह्मणा संविदानौ। वधायं दत्तं तम्ह १ हंनामि। असंज्ञजान स्त आबंभूव। यं यं ज्जान स उं गोपो अस्य। यदा भारं तुन्द्रयंते स भर्तुंम्। प्रास्यं भारं पुन्रस्तंमेति। तद्दे त्वं प्राणो अभवः। महान्भोगंः प्रजापंतेः। भुजंः करिष्यमाणः। यद्देवान्प्राणयो नवं॥४४॥

एकं प्रजानाङ्गसाथां नवं॥१४॥-----[१४]

हरि १ हरेन्तुमनुयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृष्भं मंतीनाम्।

ब्रह्म सर्रूपमनुंमेदमागाँत्। अयंनं मा विवंधीर्विक्रंमस्व। मा छिंदो मृत्यो मा वंधीः। मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां मा मे रीरिष आयुंरुग्र। नृचक्षंसं त्वा ह्विषां विधेम। सद्यश्चंकमानायं। प्रवेपानायं मृत्यवे॥४५॥

प्रास्मा आशां अशृण्वन्। कामेनाजनयन्पुनः। कामेन मे काम् आगाँत्। हृदंयाद्धृदंयं मृत्योः। यद्मीषांमदः प्रियम्। तदैतूपमाम्भि। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाँम्। यस्ते स्व इतंरो देवयानात्। चक्षुंष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजाः रीरिषो मोत वीरान्। प्र पूर्व्यं मनसा वन्दंमानः। नार्धमानो वृष्भं चर्षणीनाम्। यः प्रजानांमेक्रराण्मानुंषीणाम्। मृत्युं यंजे प्रथम्जामृतस्यं॥४६॥

मृत्यवें वीरारश्चत्वारिं च॥१५॥-----[१५]

त्रणिर्विश्वदंर्शतो ज्योतिष्कृदंसि सूर्य। विश्वमा भांसि रोचनम्। उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजंस्वत एष ते

70			
याानः	मयाय	त्वा	भ्राजस्वते॥४७॥
9111 14	\(\bar{\chi} \)	(-11	71101/4/111/0011
_		_	

____[१६]

आ प्यांयस्व मदिन्तम् सोम् विश्वांभिरूतिभिः। भवां नः सप्रथंस्तमः॥४८॥

[१७]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपंश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः। अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्यां अरूदो ते यन्ति ये अपूरीषु पश्यान्॥४९॥

[3 2]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलंन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभवंन्तीं त्वा सादयामि दीप्यंमानां त्वा सादयामि रोचंमानां त्वा सादयाम्यजंस्रां त्वा सादयामि बृहज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयंन्तीं त्वा सादयामि जाग्रंतीं त्वा सादयामि॥५०॥

___[१९]

प्रयासाय स्वाहां ऽऽयासाय स्वाहां वियासाय स्वाहां संयासाय स्वाहां द्यासाय स्वाहां ऽवयासाय स्वाहां शुचे स्वाहा शोकांय स्वाहां तप्यत्वे स्वाहा तपंते स्वाहां ब्रह्महत्याये स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥५१॥

[२०]

चित्तः संन्तानेनं भवं युक्रा रुद्रन्तनिम्ना पशुपति ई स्थूलहृद्येनाग्निः हृदंयेन रुद्रं लोहितेन शृवं मतस्नाभ्यां महादेवमुन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहनः शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥५२॥

____[२१]

तच्छुं योरावृंणीमहे। गातुं यज्ञायं। गातुं यज्ञपंतये। देवीः स्वस्तिरंस्तु नः। स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः।

२० तृतीयः प्रश्नः

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/